

[Arthur Jacobsen.]

der omfatter fabriksbygninger og forretnings- og lagerlokaler. Jeg tror, der er et udtalt behov for at få dem, også for at man hurtigt kan investere og få oversigt over sine anlægsudgifter på den rigtige måde.

Så var hr. Aksel Larsen inde på boligfonden, og herom vil jeg gerne sige, at vi jo ikke er afvisende over for boligfonden; vi har i sin tid stillet forslag om ca. 150 mill. kr. om året. Men der er mange andre problemer i forbindelse med boligfonden. Når hr. Aksel Larsen tror, at den kan løse kommunernes jordproblemer, passer det jo slet ikke. Så skal vi ind på en helt anden størrelsesorden, og vi skal først og fremmest have en effektiv jordlovgivning, hvis det skal kunne lade sig gøre. Lad mig lige citere, hvad man fra Købstadforeningen i en undersøgelse over købstædernes behov på dette område har fundet ud af:

„Såfremt man bygger på oplysninger om bykommunernes jordpolitiske indsats i provinsen i perioden 1956-63, og hvis man tager hensyn til formodningerne om forøgelse af byarealet pr. indbygger med mindst 50 pct., kræves der til provinsbyernes vækst indtil år 2.000 en kommunal investeringsindsats i jord og byggemodning på 25 milliarder kr. eller ca. $\frac{3}{4}$ milliard om året.“

Det siger noget om størrelsesordenen. Det vil nok være rigtigt, at vi får en boligfond, som kan låne penge ud til kommunerne, men kommunerne må beherske jordproblemet først — ellers får vi det løst på den forkerte måde.

Aksel Larsen: Jeg troede ikke, jeg skulle få lejlighed til at sige noget til ordførerne, men de bemærkninger, hr. Arthur Jacobsen fremkom med til mig, gør det nødvendigt for mig, at jeg i hvert fald kommer med et par oplysninger.

Min første oplysning går ud på, at hr. Arthur Jacobsen og andre skal lade være med at tillægge mig meninger, jeg ikke har, opfattelser, jeg aldrig har givet udtryk for. Lad være med at lægge noget i det, jeg har sagt, som ikke findes i det. Hr. Arthur Jacobsen sagde, at hr. Aksel Larsen tror, at staten skal være alfa og omega. Det har Aksel Larsen aldrig troet, aldrig givet udtryk for. Denne opfattelse vil Aksel Larsen

modsatte sig af al magt. Staten skal ikke være alfa og omega. Så kan vi måske fremtidig blive fri for at høre hr. Arthur Jacobsen tillægge mig den opfattelse.

Desuden sagde hr. Arthur Jacobsen: „Herregud, boligfonden får jo 150 mill. kr.“ Ja, lad os nu se, om den får det, for efter arbejdspapiret skulle den jo kun have 90 mill. kr. — men lad os håbe det bedste. På den anden side er det jo alvorligt, hvis man skærer boligfonden ned fra 400 mill. kr. til 150 mill. kr. Men det, jeg her vil oplyse, er, at Aksel Larsen ikke tror, at boligfonden kan løse kommunernes jordproblemer, og det har Aksel Larsen aldrig nogen sinde sagt. Han har sagt, at hvis man skærer bevillingerne til boligfonden ned, får det alvorlige følger for kommunernes jordpolitik, og det må man dog erkende at det får, selv om det ikke betyder, at boligfonden selv med 400 mill. kr. kunne have løst alle kommunernes jordproblemer. Jeg håber, det nu er forstået.

Derpå bemærkningerne til regeringens repræsentanter: statsministeren, udenrigsministeren og finansministeren.

Hvad finansministeren angår, har jeg meget lidt at sige, for finansministeren sagde jo praktisk taget intet ud over, at det, der står i Politiken, er et arbejdspapir, som ved en indiskretion er kommet frem.

Lad mig sige til statsministeren til at begynde med, at man kan fremstille det, hvordan man vil; men eftersom dette ting siden 1924, hver gang der skulle vælges formand, har valgt et medlem af den største gruppe i tinget, er der naturligvis tradition for, at formanden tages fra den største gruppe i tinget. Jeg giver ikke så meget for den begrundelse, statsministeren nu giver. Naturligvis falder det mig ikke ind at bestride, at tingets højtærede formand fuldt ud er kvalificeret til at indtage sit sæde. Men det, der ligger i det, er efter min mening, at regeringsblokken ved sit valg af formand, ved at udnytte sin majoritet, har sagt: vi stoler ikke på, at en formand taget af tingets største gruppe vil være loyal eller loyal nok over for regeringen. Et sådant mistillidsvotum forekommer det mig at regeringspartierne ikke havde behøvet at udstede. Der var ingen grund til det.

Og så til regeringsdannelsen, regeringens sammensætning og regeringens politik. Jeg